YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)
3 päivänä joulukuuta 1998 *

Asiassa C-247/97,

jonka Cour de Cassation (Belgia) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

Marcel Schoonbroodt,

Marc Schoonbroodt ja

Transports A. M. Schoonbroodt SPRL

vastaan

Belgian valtio

ennakkoratkaisun yhteisön tullittomuusjärjestelmän luomisesta 28 päivänä maaliskuuta 1983 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 918/83 (EYVL L 105, s. 1) 112 artiklan tulkinnasta, sellaisena kuin tämä artikla on muutettuna tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun asetuksen (ETY) N:o 2658/87 ja yhteisön tullittomuusjärjestelmän luomisesta annetun asetuksen (ETY) N:o 918/83 muuttamisesta 3 päivänä toukokuuta 1988 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1315/88 (EYVL L 123, s. 2),

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann (esittelevä tuomari) sekä tuomarit D. A. O. Edward ja L. Sevón,

julkisasiamies: F. G. Jacobs,
kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Marcel ja Marc Schoonbroodt sekä Transports A. M. Schoonbroodt SPRL, edustajanaan asianajaja Ghislain Royen, Verviers,

— Belgian hallitus, asiamiehenään ulkoasiain-, ulkomaankauppa- ja kehitysyhteistyöministeriön johtava neuvonantaja Jan Devadder, avustajanaan asianajaja Bernard van de Walle de Ghelcke, Bryssel,

— Ranskan hallitus, asiamiehinään ulkoasiainministeriön oikeudellisen osaston jaostopäällikkö Kareen Rispal-Bellanger ja saman osaston apulaisulkoasiainsihteeri Romain Nadal,

— Suomen hallitus, asiamiehenään ulkoasiainministeriön oikeudellisen osaston osastopäällikkö, suurlähettiläs Holger Rotkirch,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies Michel Nolin,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan Marcel ja Marc Schoonbroodtin sekä Transports A. M. Schoonbroodt SPRL:n, Belgian hallituksen ja komission 30.4.1998 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 25.6.1998 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Belgian Cour de cassation on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 25.6.1997 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 7.7.1997, EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla ennakkoratkaisukysymyksen yhteisön tullittomuusjärjestelmän luomisesta 28 päivänä maaliskuuta 1983 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 918/83 (EYVL L 105, s. 1) 112 artiklan tulkinnasta, sellaisena kuin tämä artikla on muutettuna tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun asetuksen (ETY) N:o 2658/87 ja yhteisön tullittomuusjärjestelmän luomisesta annetun asetuksen (ETY) N:o 918/83 muuttamisesta 3 päivänä toukokuuta 1988 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1315/88 (EYVL L 123, s. 2).

2 Tämä kysymys on esitetty asiassa, jossa vastapuolina ovat yhtäältä Transports A. M. Schoonbroodt -niminen yhtiö (jäljempänä Schoonbroodt), jonka kotipaikka on Herve (Belgia), ja sen kaksi johtajaa Marcel ja Marc Schoonbroodt ja toisaalta Belgian valtio ja joka koskee dieselöljystä kannettavan erityisen valmisteveron maksamista.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Belgian lainsäädäntö

3 Maahantuonnin valmisteverottomuudesta 17.2.1960 tehdyn ministeriön päätöksen (Moniteur belge, 18.2.1960, s. 1041) 1 ja 2 §:ssä säädetään, että näissä pykälissä tarkoitetuille tuotteille, joista yksi on ajoneuvoissa oleva polttoaine, myönnetään verottomuus "samassa määrin ja samoilla edellytyksillä" kuin näille tuotteille myönnetään tuontitullittomuus.

Yhteisön lainsäädäntö

4 Siltä osin kuin kyse on yhteisön tullialueelle tuoduista tavaroista, maantieliikenteeseen tarkoitetuissa moottoriajoneuvoissa olevien polttoaineiden tullittomuudesta säädetään asetuksen N:o 918/83 112 artiklassa, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1315/88. Tässä artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Jollei 113—115 artiklan säännöksistä muuta johdu, tuontitullittomuus myönnetään:

a) tavanomaisten polttoainesäiliöiden sisältämälle polttoaineelle:

— henkilömoottoriajoneuvoissa, hyötymoottoriajoneuvoissa ja moottoripyörissä,

— erityiskäyttöön tarkoitetuissa konteissa,

näiden saapuessa yhteisön tullialueelle;

[— —]

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetaan:

a) 'hyötymoottoriajoneuvolla' kaikkia tieliikenteessä käytettäviä moottoriajoneuvoja (myös perävaunulliset tai niitä ilman olevat traktorit), jotka rakennetyyppinsä ja varustelunsa osalta soveltuvat ja ovat tarkoitettuja kuljettamaan vastikkeellisesti tai vastikkeetta:

— enemmän kuin yhdeksän henkilöä kuljettaja mukaan luettuna,

— tavaroita,

sekä kaikkia muuhun erityiskäyttöön kuin varsinaiseen kuljetukseen tarkoitettuja tieliikenteessä käytettäviä ajoneuvoja;

[— —]

c) 'tavanomaisilla polttoainesäiliöillä'

— säiliöitä, jotka valmistaja on kiinnittänyt pysyvästi kaikkiin kyseisen ajoneuvon tyyppisiin moottoriajoneuvoihin ja joiden pysyvä sijoittaminen mahdollistaa polttoaineen välittömän käytön sekä ajoneuvojen liikuttamiseen että tarvittaessa jäähdytysjärjestelmän ja muiden järjestelmien käyttämiseen kuljetuksen aikana.

[— —]

— säiliöitä, jotka valmistaja on kiinnittänyt pysyvästi kaikkiin kyseisen kontin tyyppisiin kontteihin ja joiden pysyvä varustus mahdollistaa polttoaineen välittömän käytön jäähdytysjärjestelmän ja muiden erityiskäyttöön tarkoitettujen konttien varustukseen kuuluvien järjestelmien käyttämiseen kuljetuksen aikana.

d) 'erityiskäyttöön tarkoitetuilla konteilla' kontteja, jotka on varustettu erityisesti jäähdytys-, hapetus-, lämmöneristys- tai muita järjestelmiä varten mukautetuilla laitteilla."

5 Jäsenvaltiossa rekisteröityjen ja jäsenvaltioiden välisten yhteisten rajojen yli liikennöivien hyötyajoneuvojen polttoainesäiliöissä olevan polttoaineen verovapaata maahantuontia koskevat säännökset on yhdenmukaistettu hyötyajoneuvojen polttoainesäiliöissä olevan polttoaineen verovapaata maahantuontia koskevien säännösten yhtenäistämisestä 19 päivänä heinäkuuta 1968 annetulla neuvoston direktiivillä 68/297/ETY (EYVL L 175, s. 15), jolla on tarkoitus yhdenmukaistaa "eri jäsenvaltioiden liikenteenharjoittajien välisen kilpailun edellyty[kset]".

6 Direktiivin 68/297/ETY 2 artiklassa, sellaisena kuin se on muutettuna 8.7.1985 annetulla neuvoston direktiivillä 85/347/ETY (EYVL L 183, s. 22), määritellään "hyötyajoneuvo" ja "tavanomainen polttoainesäiliö" seuraavasti:

"Tässä direktiivissä:

— 'hyötyajoneuvolla' tarkoitetaan moottorikäyttöistä ajoneuvoa, joka rakenteeltaan ja varusteiltaan soveltuu ja on tarkoitettu kuljettamaan korvausta vastaan tai korvauksetta:

a) useampaa kuin yhdeksää henkilöä kuljettaja mukaan lukien;

b) tavaroita,

— 'tavanomaisilla polttoainesäiliöillä' tarkoitetaan säiliöitä, jotka valmistaja on asentanut kiinteästi kaikkiin kyseessä olevan ajoneuvon kanssa samaa tyyppiä oleviin ajoneuvoihin ja joiden kiinteä asennus mahdollistaa polttoaineen käyttämisen suoraan työntövoiman aikaansaamiseen ja tapauksen mukaan myös jäähdytysjärjestelmän käyttämiseen.

[— —]"

Kansallisen tuomioistuimen käsiteltävänä oleva oikeusriita

7 Schoonbroodt on erikoistunut sellaiseen kansainväliseen tavarakuljetukseen, jossa kuljetustilojen lämpötilan on oltava säädettävissä, ja sillä on vetoautoja ja perävaunuja, joissa on jäähdytysjärjestelmä. Ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että näissä perävaunuissa on alun perin 100 litran polttoainesäiliö jäähdytysjärjestelmän ylläpitämistä varten ja että niissä on lisäksi hyväksytyn jälleenmyyjän tai korinvalmistajan jälkikäteen asentama 700 litran lisäsäiliö. Näissä kiinteästi asennetuissa lisäsäiliöissä on sähköpumppu, jonka avulla lisäsäiliön sisältö on johdettavissa perävaunussa olevalla kytkimellä paitsi jäähdytysjärjestelmän ylläpitämiseen myös vetoauton polttoaineensyöttöjärjestelmään.

8 Belgian verotarkastusviranomaiset totesivat Schoonbroodtin ajoneuvoihin kohdistuneen tarkastuksen johdosta, etteivät lisäsäiliöt täyttäneet asetuksen N:o 918/83 112 artiklan 2 kohdan c alakohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1315/88, olevaa tavanomaisen polttoainesäiliön määritelmää. Tämän vuoksi kyseinen viranomainen määritti, kuinka paljon näissä säiliöissä oli tuotu polttoainetta Luxemburgista Belgiaan niin, ettei tästä polttoaineesta ollut tehty Belgian tulli- ja valmisteverolainsäädännössä säädettyä ilmoitusta.

9 Tämän jälkeen Marcel ja Marc Schoonbroodtia vastaan nostettiin Tribunal correctionnel de Verviersissä syyte, jonka mukaan he olivat jättäneet maksamatta erityisen maahantuontiin liittyvän valmisteveron 85 848 dieselöljylitrasta. Schoonbroodtien kuljetusliike haastettiin oikeudenkäyntiin siviilioikeudellisen vastuun toteuttamiseksi.

10 Kyseinen tuomioistuin hylkäsi 17.5.1995 antamassaan tuomiossa nämä syytteet muun muassa sen vuoksi, ettei ollut näytetty toteen, että kyseisiä säiliöitä ei ollut pidettävä asetuksen N:o 918/83 112 artiklan 2 kohdan c alakohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1315/88, tarkoitettuina tavanomaisina polttoainesäiliöinä.

11 Syyttäjä ja Belgian valtio valittivat tästä tuomiosta Cour d'appel de Liègeen, joka totesi 31.1.1996 antamassaan osatuomiossa, että kyseistä lainsäädäntöä oli rikottu 17.2.—24.12.1992, ja tuomitsi 8.5.1996 antamassaan tuomiossa vastaajat sillä perusteella, että lisäsäiliöt eivät täyttäneet asetuksen N:o 918/83 112 artiklan 2 kohdan c alakohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1315/88, olevaa tavanomaisen polttoainesäiliön määritelmää.

12 Käsitellessään tästä tuomiosta tehtyä valitusta Cour de cassation on katsonut, että asian ratkaisemista on lykättävä, ja päättänyt esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

"Onko sellaisiin kontteihin, joissa on jäähdytysjärjestelmä ja jotka on tarkoitettu pitkiin maantiekuljetuksiin, kiinnitettyjen polttoainesäiliöiden katsottava olevan yhteisön tullittomuusjärjestelmän luomisesta annetun asetuksen (ETY) N:o 918/83 112 artiklassa, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1315/88, tarkoitettuja 'tavanomaisia polttoainesäiliöitä', jos 1) valmistajan hyväksymä jälleenmyyjä tai korinvalmistaja on kiinnittänyt edellä mainitut polttoainesäiliöt pysyvästi järjestelyllä, jonka avulla polttoainetta voidaan käyttää suoraan sekä moottoriajoneuvon liikuttamiseen että jäähdytysjärjestelmän toimintaan, ja 2) tällä järjestelyllä pyritään tekemään kuljetusväline, eli vetoauto ja kontti, omavaraiseksi seuraavien tavoitteiden saavuttamiseksi:

a) torjua ennakolta polttoaineen hankintaan liittyvät ongelmat maissa, joissa polttoaineen jakelu on sattumanvaraista ja joissa jalostetun polttoaineen ala-arvoinen laatu tekee siitä ajoneuvoille vaarallista;

b) välttää polttoaineen hankkimista liian kalliiseen hintaan maissa, joissa polttoaine on liian kallista;

c) välttää ongelmia, jotka johtuvat velvollisuudesta suorittaa hallinnollisia toimenpiteitä arvonlisäveron palautuksen saamiseksi maissa, joissa arvonlisäveroa on kannettu, ja

d) hankkia niin pitkälti kuin mahdollista polttoaine samoista jakelupisteistä, jotta öljy-yhtiöiden kanssa voitaisiin neuvotella mahdollisimman edulliset hinnat?"

Yhteisöjen tuomioistuimen toimivalta

13 Belgian hallitus ja komissio ovat väittäneet, että koska kansallisen tuomioistuimen käsiteltävänä oleva asia koskee verovapauden myöntämistä maahantuonnin yhteydessä kannettavien valmisteverojen osalta eikä tullittomuutta, yhteisön oikeuden säännöksiä sovelletaan tähän asiaan ainoastaan Belgian kansallisen oikeuden perusteella.

14 Tältä osin on ainoastaan todettava, että — kuten Belgian hallitus ja komissio ovat myöntäneet — yhteisöjen tuomioistuin on useaan otteeseen katsonut, että sillä on toimivalta ratkaista yhteisön oikeuden säännöksiä koskevia ennakkoratkaisukysymyksiä sellaisissa tapauksissa, joissa pääasian tosiseikat jäävät yhteisön oikeuden soveltamisalan ulkopuolelle mutta joissa yhteisön oikeuden säännöksiä sovelletaan kansallisen oikeuden perusteella (ks. viimeksi asia C-28/95, Leur-Bloem, tuomio 17.7.1997, Kok. 1997, s. I-4161, 27 kohta ja asia C-130/95, Giloy, tuomio 17.7.1997, Kok. 1997, s. I-4291, 23 kohta).

15 Näin on myös tässä asiassa, jossa tilanne on sellainen, että kyseisissä Belgian oikeuden säännöksissä viitataan yhteisön oikeudessa omaksuttuihin ratkaisuihin.

16 Näin ollen esitettyyn kysymykseen on vastattava.

Ennakkoratkaisukysymys

17 Kansallinen tuomioistuin haluaa tietää kysymyksellään, onko asetuksen N:o 918/83 112 artiklan 2 kohdan c alakohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1315/88, tarkoitettuna tavanomaisina polttoainesäiliöinä pidettävä sellaisiin kontteihin, joissa on jäähdytysjärjestelmä ja jotka on tarkoitettu pitkiin maantiekuljetuksiin, asennettuja polttoainesäiliöitä, kun valmistajan hyväksymä jälleenmyyjä tai korinvalmistaja on asentanut kiinteästi kyseiset säiliöt, jotta tietyt taloudellisluonteiset tavoitteet voitaisiin saavuttaa.

18 Aluksi on todettava, että asetuksella N:o 918/83, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1315/88, säännellään niitä edellytyksiä, jotka koskevat kolmansista maista tulevien ajoneuvojen polttoainesäiliöissä olevan polttoaineen tullittomuutta, kun taas direktiivillä 68/297/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 85/347/ETY, säännellään jäsenvaltiossa rekisteröityjen ja jäsenvaltioiden välisten yhteisten rajojen yli liikennöivien ajoneuvojen polttoainesäiliöissä olevan polttoaineen tullittomuutta.

19 Lisäksi ennakkoratkaisupyynnössä olevien tietojen mukaan on mahdollista, ettei kyseisiä säiliöitä ole asennettu asetuksen N:o 918/83 112 artiklan 2 kohdan d alakohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1315/88, tarkoitettuihin kontteihin vaan perävaunuihin eli saman asetuksen 112 artiklan 2 kohdan a alakohdassa ja direktiivin 68/297/ETY 2 artiklassa, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 85/347/ETY, tarkoitettuihin hyötyajoneuvoihin.

20 On kuitenkin katsottava, että näihin mahdollisesti sovellettaviin säännöksiin sisältyvät tavanomaisen polttoainesäiliön määritelmät eivät poikkea toisistaan niin, että niiden välisillä eroilla olisi merkitystä kansallisen tuomioistuimen käsiteltävänä olevassa asiassa.

21 Pääasian vastaajat esittävät, että säiliöiden asentaminen on ollut perusteltua liiketoiminnallisista syistä ja että tältä osin on noudatettu kyseisen yhteisön sääntelyn tarkoitusta eli pyrkimystä estää polttoaineen sääntelemätön ja vaarallinen maahantuonti tilapäissäiliöissä. Valmisteveron kantamista polttoaineesta, joka on tuotu nyt kyseessä olevan kaltaisissa säiliöissä, on pidettävä tavaroiden vapaan liikkuvuuden esteenä, ja sillä rikotaan liikenteenharjoittajien välistä vapaata kilpailua koskevia säännöksiä belgialaisten liikenteenharjoittajien vahingoksi.

22 Belgian, Ranskan ja Suomen hallitukset sekä komissio sitä vastoin väittävät, että tavanomaisen polttoainesäiliön käsitettä on tulkittava suppeasti. Koska valmistaja ei ole asentanut nyt kyseessä olevia säiliöitä jo valmistusvaiheessa kiinteästi kaikkiin samantyyppisiin ajoneuvoihin, vaan jälleenmyyjä tai korinvalmistaja on asentanut ne jälkikäteen tiettyihin ajoneuvoihin, niitä ei voida pitää kyseisissä säännöksissä tarkoitettuina tavanomaisina polttoainesäiliöinä.

23 On syytä muistuttaa, että kun neuvosto antaa oikeussääntöjä, joissa myönnetään tullisuspensioita, sen on otettava huomioon oikeusvarmuuden periaatteesta johtuvat vaatimukset ja ne vaikeudet, joita kansallisilla tulliviranomaisilla voi olla (asia 58/85, Ethicon, tuomio 18.3.1986, Kok. 1986, s. 1131, 12 kohta). Tästä seuraa, että tällaisia oikeussääntöjä on tulkittava suppeasti ja niiden sanamuodon mukaisesti, joten niiden sanamuotoa ei saa ylittää eikä niitä saa soveltaa sellaisiin tuotteisiin, joita niissä ei mainita (yhdistetyt asiat C-47/95—C-50/95, C-60/95, C-81/95, C-92/95, C-148/95, Olasagasti ym., tuomio 12.12.1996, Kok. 1996, s. I-6579, 20 kohta).

24 Kuten yhteisöjen tuomioistuimessa huomautuksia esittäneet hallitukset ja komissio ovat todenneet, asetuksen N:o 918/83 112 artiklan 2 kohdan c alakohtaan, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1315/88, ja direktiivin 68/297/ETY 2 artiklaan, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 85/347/ETY, sisältyvä tavanomaisen polttoainesäiliön määritelmä on selkeä. Jotta tiettyä säiliötä voitaisiin pitää tavanomaisena polttoainesäiliönä, sen täytyy olla valmistajan asentama, ja jokaisessa samantyyppisessä ajoneuvossa tai kontissa täytyy olla tällainen säiliö.

25 Nyt esillä olevassa asiassa on kuitenkin riidatonta, että kyseiset säiliöt on asentanut jälleenmyyjä tai korinvalmistaja.

26 Pääasian vastaajat väittävät tältä osin, että nykyään jälleenmyyjät ja korinvalmistajat suorittavat käytännössä osan valmistustyöstä. Perävaunujen valmistajat valmistavat yleensä ainoastaan perävaunujen rungon, ja korinvalmistajien tehtävänä on viimeistellä — vastaavia turvallisuus- ja laatuvaatimuksia noudattaen — perävaunu sen lopulliseen käyttötarkoitukseen soveltuvaksi.

27 Vaikka oletettaisiin, että näin todellakin on ja että muutokset valmistajien ja jälleenmyyjien tai korinvalmistajien välisessä tehtävänjaossa saattavat merkitä sitä, että kahden viimeksi mainitun on katsottava toimivan valmistusprosessissa valmistajan toimeksiannosta, tarpeellisiin toimenpiteisiin ryhtyminen tämän muutoksen johdosta kuuluu yhteisön lainsäätäjälle.

28 On myös selvää, että nyt kyseessä olevan kaltaisia säiliöitä tarjottiin lisävarusteena, eli niitä ei asennettu kaikkiin samantyyppisiin ajoneuvoihin tai kontteihin vaan ainoastaan tiettyihin malleihin, jos ostaja oli tätä pyytänyt.

29 Esitettyyn kysymykseen on näin ollen vastattava, että asetuksen N:o 918/83 112 artiklan 2 kohdan c alakohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1315/88, mainittuina tavanomaisina polttoainesäiliöinä ei ole pidettävä sellaisiin kontteihin, joissa on jäähdytysjärjestelmä ja jotka on tarkoitettu pitkiin maantiekuljetuksiin, asennettuja polttoainesäiliöitä, kun valmistajan hyväksymä jälleenmyyjä tai korinvalmistaja on asentanut kiinteästi kyseiset säiliöt, jotta tietyt taloudelliset tavoitteet voitaisiin saavuttaa.

Oikeudenkäyntikulut

30 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Belgian, Ranskan ja Suomen hallituksille ja Euroopan yhteisöjen komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto)

on ratkaissut Belgian Cour de Cassationin 25.6.1997 tekemällään päätöksellä esittämän kysymyksen seuraavasti:

Yhteisön tullittomuusjärjestelmän luomisesta 28 päivänä maaliskuuta 1983 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 918/83 112 artiklan 2 kohdan c alakohtaa, sellaisena kuin se on muutettuna tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun asetuksen (ETY) N:o 2658/87 ja yhteisön tullittomuusjärjestelmän luomisesta annetun asetuksen (ETY) N:o 918/83 muuttamisesta 3 päivänä toukokuuta 1988 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1315/88, on tulkittava seuraavasti:

Tässä säännöksessä tarkoitettuina tavanomaisina polttoainesäiliöinä ei ole pidettävä sellaisiin kontteihin, joissa on jäähdytysjärjestelmä ja jotka on tarkoitettu pitkiin maantiekuljetuksiin, asennettuja polttoainesäiliöitä, kun valmistajan hyväksymä jälleenmyyjä tai korinvalmistaja on asentanut kiinteästi kyseiset säiliöt, jotta tietyt taloudelliset tavoitteet voitaisiin saavuttaa.

Jann Edward Sevón

Julistettiin Luxemburgissa 3 päivänä joulukuuta 1998.

R. Grass P. Jann

kirjaaja ensimmäisen jaoston puheenjohtaja